

Ahmet Ceylan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.06.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşılmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aldığım Nefesin

Ah kalbim, en sevdiğim;
Sevdaya dair ne varsa sende.
Harlanan yüreğime ateş,
Daralan göğsüme nefes sende.
Mutluluk sende,
Huzur sende,
Çayın demi, acı kahvenin hatırı sende.

Ah kalbim, çok sevdiğim;
Yüzüme vuran o nazlı esinti yoksa nefesin mi?
Bakmaya doyamadığım gözlerin kafesim mi?
Hasret bende,
Özlem bende,
Gece olduğunda tavandan ayrılmayan bakışlar bende...
Kusursuz değilim belki ama,
Sonsuz bir aşk var bende.

Ah kalbim, her şeyim;
Yüzün okuduğum en güzel şiir mi?
Sen yokken soluduğum bu hava zehir mi?
Sana gülmek, bana ölmek yaraşır;
Bir sözüne,
O nazlı tebessümüne,
Tatlı mı tatlı sevişine,
Ve hayatımın anlamı;
Baktığım her yerde seni görüşüme...

Ah kalbim, tek dileğim;
Benden önce ne varsa senin,
Senden sonrası BENİM,
Yüzümün buruştuğuna bakma öyle,
Hayat senin, o hayatta kalbine ayırdığın taht benim...

Ahmet Ceylan

Baktığın Yerdeyim

Bin mânâ çıkartıp küçücük bir tebessümünden,
Zindanlık ruhuma katre, katre huzur gibisin.

Zemheriye kafa tutup güneşi dileyen,
Kışıma müjde, vuslata çağrı bahar gibisin.

Biraz rüya, biraz hayal, biraz kavga, çokça sevda,
Güzel olan ne varsa çehrende görür gibiyim.

Belki özlem, belki hasret, belki telaş, çokça savaş,
Baktığın yerde ben yoksam eğer ölür gibiyim...

Ahmet Ceylan

Bir Cümle

İsli mum ışığı gibi titrek, sesim kısık, ağır aksak,
Geldim... Geç de olsa geldim işte...

Ahmet Ceylan

Bir Sen Var

Nasıl söylenir, nasıl anlatılır bilemedim ki şimdi,
Yeni doğmuş kuzunun burnunda ki;
Anne kokusu desem, az.
Evinden, yurdundan uzakta söylenen;
Hasret türküsü desem, kafi gelmez.
Köşedeki ihtiyarın anlattığı;
Gençlik öyküsü desem, içinde aşk yok.
Ne tarif edebildiğim,
Ne adını koyabildiğim bir özlem,
Bir sen var dünyam, bir tek sen.
Ama nasıl keşke bilebilsen...

Çehreni mi, gözlerini mi hangisini diyeyim?
Kırpıklarına mı, kaşlarına mı hangisine doyayım?
Nazlarını mı, sözlerini mi, hangisini seveyim?
Gülüşüne mi, öpüşüne mi, hangisine öleyim?
Kalbine mi ey yâr! Gamzelerine mi, hangisine gömüleyim?
Yazım sen, kışım sen, baharım sen,
Bir sen var gül bakışlım bir tek sen.
Ama nasıl keşke bilebilsen...

Ahmet Ceylan

Can Buluşum

Bir düşüm var;
Yürüdüğüm yolların hepsi sana çıkıyor,
Ayağının değdiği yerlerde çiçek açmış,
Nergisi, papatyası seni söylüyor.
Orada, işte tam orada beni bekliyorsun.
Yüzünde dünyayı umursamaz bir ifade
Gözlerinin "sadece sen" dercesine fırlattığı bakışlar.
Öylece kalakaldım;
Sonra Tanrı'ya yakardım;
"Onu çok seviyorum, yâr eyle".
Gök duydu sesimi,
Çakınlar vurdu yere,
Tanrı cevap verdi onmaz hislerime...

Dedim ya bir düşüm var işte;
Mabedim olmuşsun secdem sana,
Kiblem olmuşsun yönüm sana,
Cennetim olmuşsun sonum sana,
Yalvarışım,
Yakarışım,
Hepsi sana...
Cihanı titreten nazlı gülüşün,
Ya can buluşum,
Ya yok oluşum...

Ne olur yanımda dursana...
Ne olur yanımda kalsana...

Ahmet Ceylan

En İyi Ben Bilirim

Bilirim yâr,
Nergisi sevdiğini en iyi ben bilirim mesela,
Kıvrılan dudaklarındaki o tebessümün güzelliğini,
Özledim diye sessizce çılgık atan bakışlarındaki hasreti
Ben bilirim...

Severim yâr,
Ruhumu kıyama kaldıracak kadar,
Her an seni düşleyecek kadar,
Yanıdayken bile özleyecek kadar,
Ben severim...

Ölürüm yâr,
Senin gözyaşın düşer,
Benim ruhum kopar yerinden...
Bu fırtına, bu deprem savurur mu beni hiç yerimden?
Yerim bildiğim kalbin bana ait, benim.
Yeter ki sen ol, yaşamak neymiş sevgilim!
İste! Ölümlerden ölüm beğeneyim...

En iyi ben bilirim, ben severim, ben ölürüm...

Ahmet Ceylan

Gel

Bana gel dünyaya bakışım,
Şen ki nefes alışım. Bana gel...
Ürkek bir ceylanın göğsünde çırpınırcasına,
Naralar atan kalp atışım. Bana gel!
Küle dönmüş yüreğimi tutuşturamaz ki senden başkası...
Gel işte... Ne olur gel...

Ahmet Ceylan

Gidiyorsun

Gidiyorsun ya;
Gökten bir yıldızlarımı söküyorsun.
Ve sen sevgilim gözlerime bakarak;
Beni ne kadar çok sevdiğini söylüyorsun...

Ahmet Ceylan

Gidiyorsun-2

Ve zihnimi sarmaya başladı
İssız, namussuz kaldırımlar
Kahrolası karanlığım
Aciz bedenime musallat olmuş bu zemheri.
Bir tek hayalin sıcacık,
Bir tek gözlerin ılık...

Zaten üşüyorken bu şehirde
Sen de uzaklara gidiyorsun işte...

Ahmet Ceylan

Göğü Dolduran Sen

Kalbim bedenimde koca bir darağacı,
Kime sevdim dedimse gelir önünde durur...

Gözlerin de hapsolmuş sahipsiz ruhum,
Damla damla süzölüp yüzüme vurur...

Ben dahi kıyıp bakamazken, benim olana bile,
Yıldızlara kızıyorum! Çehreni saçıyorlar göğe...

Hırsımdan, namussuz sokakları çınlatıyor topuklarım,
Aşkından ey yâr kapında kul oldu umutlarım...

Kul dedikleri kusurlu, kusursuz olan Malikmiş,
Cehennem olsa da göğsün, bu garibe cennetmiş.

Cennetime sığınsam yetim çocuklar gibi,
Kıyamet kopsa ne! Yokluğun mahşer yeri...

Pespaye bu sözler, dönüşü yok incitir, incinir,
Bir bakışın, bir özrün fırtınalar dindirir...

Geçip giden zamanın ardında koşar "keşke"ler,
Tut haydi bırakma! Yitip gitmeden düşler...

Bak manzara aynı göğe yine sen doldun,
Gün oldun, gece oldun, yıldız oldun, ay oldun...

Ahmet Ceylan

Gölüşün

Hoş geliyor belki sesi sessizliğin,
Ama sessizliğı dayanılmaz sensizliğin,

Sen ol, yanımda ol, su gibi sesin dört yanı sarsın,
Tebessüm et ki eşlik edeyim, varsın gören deli sansın...

Sen gülünce öğrendim gökkuşağı gözlerindeymiş;
Meğer yağmur damlaları rengarenkmiş...

Ahmet Ceylan

Hayâl

Sen ki gece,
Sen ki yıldızlar,
Sen ki yakamoz,
Sen düşümde bile gerçekten daha gerçek...
Nazlı saçların avuçlarımda, başın omuzlarımda,
Ama hayâl, ama gerçek...

Ahmet Ceylan

Hayatın Kıyısında

Bir meyhane masasında,
Çakır keyfin hemen kıyısındayım,
Sordum kendi kendime,
Hafif esrik bir eda ile;
"Aşık dediğin adam hiç korkar mı azizim?"
Bu sorunun muhatabı tek ben miyim?
Bir nefes sigaradan,
Bir yudum kadehten,
Kalbim bir avuç et parçasından ibaret olduğunu
Bilmiyor muydu sahiden?

Dedim ya çakır keyfin kıyısındayım,
Şoru, soru üstüne,
Önce; "Korkmuyorum ulan" dedim kısık sesle,
Kadehin dibi görünsün diye koca bir yudum daha,
Bu imiş meğer cesaret dedikleri zorba.
Haykırdım bu kez;
"Korkuları değil mi insanı alçaltan yoksa?"
Umarsız devam ettim;
AH o cennet gözleri olmasa
Belki ben de korkardım,
Şu bir zamanlar taptıkları güneş ve aysa,
Kim bilir O'na ne ad koyardım?

Duymuyor musun?
Altından geçtiğin sokak lambasına,
Suyunu içtiğin çeşmenin kurnasına,
Dönmeyeceğini bildiğim turnanın kanadına,
Ağlayan bebeğin hıçkırığı,
Can veren sevdanın son nefesine,
Dokunduğun her yere,
Bakındığın her şeye,
Gök kubbeye haykırıyorum sevgimi,
Bir bilsen;
Şu an tutmanı nasıl isterdim titreyen ellerimi.

Dinginleşip sonra;
Çehrenle konuştum biraz sarhoşça,
"Sevgilim; Üzüyorsa sevgim ne olur bağışla...
Ne olur bağışla..."

Ahmet Ceylan

İlk Şiir (gülen Yüzüm)

Ulu Tanrı,
Güzel Tanrı,
Bengü Tanrı,
Saçının her teline bin güneş mi koymuş?
Çatlayan yüreğime su dilenmişim,
Su diye göğsüme seni mi serpmiş?
Gözlerin,
Kör kuyudan üstüme düşen ışık mı?
Aşkının şavkıyla ruhum yıkandı.
Nefesim olmuşsun da haberim mi yok,
Ben mi tutuştum, yoksa cihan mı yandı?
Gül yüzüm,
Gülen yüzüm,
Sevdiceğim;
Kıvrılsın o tatlı yanağın, bir tebessüm et kâfi,
Gülüşünü gören dağ olsa bağrını açmaz mı?
Seni getiren yollar geri götürecekse eğer,
Dur deyince durmayan kalp utanmaz mı?
Bu satırlar,
Bu yalvarış,
Bu haykırış,
Çınlata, çınlata kulakları yırtmaz mı?
Geçte olsa seni bulmuş bu yürek,
Sarmaz mı?
Yanmaz mı?
Sana tapmaz mı?
Gözümün gördüğü en güzel şeysin sen;
Ruhuma huzur,
Uçmaklık bekleyen aciz bedenime can,
Koca bir yüreksin göğsümün içinde sen, sen diye çarpan!
Merhaba ile hoşça kal arasında;
Belki ilk ağlayışım,
Belki son bir nefes,
Gökyüzünün sığıdığı küçük bir pencere,
Dünyanın sığmadığı minicik bir çift kanat.
Duy sesimi,
Duy beni,
Laf anlamaz, söz dinlemez sevgili,
Gel otur şöyle yanıma,
Bir de buradan seyret kendini,
Uzun, uzun izle öylece.
Göreceksin;
Dünya susacak,
Gün aydın olacak,
Nere baksan kendini göreceksin.
Şöylediklerimin süslü sözler olmadığını;
İşte o zaman bileceksin...

Ahmet Ceylan

Kafes

Şu pranganın, demir parmaklıkların kelimelerle tarifi yok.
Ve söyleyin bana!
Nasıl bir kafes bu böyle? Işığı yok, kapısı yok, anahtarı yok...

Ahmet Ceylan

Kayıp

Bugün de dünün aynısı be yüreğim,
Yine hesapsız kavgalara tutuşmuşsun.
Başını koyduğı omuz olayım diye,
Yanmışsın, tutuşmuşsun...

Gölüşüne, duruşuna, sevişine,
Görünmez prangalarla hapsolmuşsun...
Baktıkça kopamadığın kor gözlerin de
Yolunu bulmuşsun, kaybolmuşsun...

Ahmet Ceylan

Kendimiz İçin

Gözlerinin esaretinde kalsın yüreğim
Ve hep senin sesinden duyayım ismimi...
Bir gün bu keder biter,
Alın yazımız yeniden yazılır...
Başkalarına değil kendimiz için yaşarız.

Ahmet Ceylan

Mesken

Aklıma sığdıramadım... Ya da sığdın belki...
Ama aklıma koyacak yer bulamadım bu kez de.

Oysa ki göğsüm sana ne güzel mesken olur,
Senle giden kalbimin boşluğunu doldurur...

Ahmet Ceylan

Mucizem

En sevdiğim renklerin sahibesi;
Bakışları kahve,
Duyguları ela,
O tertemiz gönlü turkuvaz.
Asabi benliğime prangasın aşk;
Kırılmaz, söküp atılamaz.
Bakmaya doyamadığım gözler,
Öpmeye kıyamadığım dudaklar,
Okşamaktan kendimi alamadığım tenin,
Ölürsem gömülmek istediğim gamzelerin...
Bu mucize benim!
Kaybetmekten ölesiye korkuyor yüreğim...

Adını hürriyet koydukları şey sen;
Yılıp düşmez, korku bilmez, kafes tutmaz...

Adını kıskanmak koydukları şey ben;
Zapt edilmez, durdurulmaz, iflah olmaz...

Ahmet Ceylan

Neredesin?

Takvimlerin unuttuđu g ndeyim ey y r;
Sevdiğim, cananım, canım nerede?
Kasım bitti, takvim yitti, vedalaştı Sonbahar,
Sol yanım, huzurum, ruhum nerede?

Zemheri yokluđunu bekliyor girmek için kapımdan,
G neřim, ateřim, baharım nerede?
Kor  lsalar tutarım, gözlerini bırakmam,
Kalp gözüm, tek sözüm, umudum nerede?

Ahmet Ceylan

Ocakta Geldin

Bir Ocak ayazında gelip gözlerimde durdun,
Titreşen ellerime nâr oldun yâr.

Şubat soğuşunda boy veren nergisler gibi,
Şair ettin, şiirime süs oldun yâr.

Kırlarıma yayıldın, ilk baharımsın
Dal uçlarıma yürüyen özsü, sen baharımsın,

Gökyüzüme aysın, hale hale nur saçan
Günah diyorlar kime ne! Bilmezler sevabımsın...

Aşk bizimkisi. Bizimkisi aşk, gerisi hikaye
Biz varız. Biz var oldukça gam, keder niye?

Sana her atışında kalbim ispatlamaz mı sevdamı?
Ahir ömrümde bir kez olsun kazansam savaşımlı...

Eyvah! Eyvahlar olsun! Boşa geçmiş ömrümün yarısı
Senle doluymuş oysa alın yazımda ki her satırın arası...
(Mart 2025)

Ahmet Ceylan

Özledim Say

Yine sana, sensiz uyandım bu sabah
Yine gözlerim hafiften nemli
Salkım saçak hüzün çökmüş şiirlerime
Ben dertli, kalemim benden dertli...

Şimdi nergis koktu buralar hep,
Şu duvarlar, içtiğim çay...
Ya sen geçtin bu sağır, dilsiz sokaklardan,
Ya da ne bileyim seni çok özledim say...

Ahmet Ceylan

Özleyiş

Kaybolsam...
Çehren gibi dalsam aya, bile isteye ışığında kaybolsam.

Yönüm sen olsan...
Yıldız, yıldız saçlarını kılavuzum yapsan.

Gelsem...
Ağır aksak, yalın ayak sen çağırsan ben gelsem.

Yorulsam...
Uzanıp sere serpe gölgene sığınsam.

Sarınsam...
Kahverengi, bildiğim her şeyden güzel gözlerini sarsam.

Ve Kahretsem...
Bitsin diye bu kör gidişler.
Artık adına hasret dedikleri özleyişler...

Ahmet Ceylan

Ruhumda Sen

Gözlerimde sen olduğunu bakışımдан bilir aynalar
Yönümün sen olduğunu gidişimden bilir yollar...

Çehrene her baktığımda çiçekler açar yüzümde,
Senin sevdiğin nakaratlar dolanıyor dilimde...

Bilirsin... En güzel ben severim saçının her telini,
Geç kalma ne olur tut artık yitip gitmeden elimi.

Şimdi bildim! Seni yazmışlar meğer tüm türkülere,
Senden bir tutam koymuşlar masallara, öykülere...

Göğsüm yangın yeri sesini duyayım, sesini!
Bak kalbim sen çarpıyor duymuyor musun sesini?

Ahmet Ceylan

Saklım

Nefesim; ehresi ay gibi güzel sevgilim,
Gün bile senden sonra bu ehre başka doėuyor.

Kitapların arasında saklı nazlı ieėim
zledike dört yanımı kokun sarıyor...

Ahmet Ceylan

Sen

Bu dünya bana dar deyip isyan eden yüreğime rağmen,
Sürekli ufka, umuda dikilen gözlerimsin sen...

Göğsümü kor etmiş sönmek bilmeyen hasretini,
Söküp atmak için parçalayan ellerimsin sen...

Tavana dikili bakışlarımdan sonsuz bir güç alarak,
Hayalini gerçekmiş gibi sarmalayan kollarımsın sen...

Bilirim pek sevmezsin derin derin çektiğim sigaramın,
Dumanının ağzımda bıraktığı o tarifsiz tatsın sen...

Aç, susuz geçersin diye beklediğim düş sokağında,
Ekmeğime katık diye bandığım tuzumsun sen...

Hediyelerini kucağında sımsıkı tutan çocuk misali,
Yüzümde gülücükler açtıran sevincimsin sen...

Her seferinde ilk defa uzaklaşır gibi gönül yuvasından,
Tepemden salkım saçak dökülen hüznümsün sen...

Kaf Dağında bir masal, bu masal da sen ve ben,
İnanmayacaklar diye korktuğum telaşımsın sen...

Şiir gibi yüzün göğsümde yaslı düşlere daldığım,
Geceme ay, günüme güneş, yoluma ışığımsın sen...

Huzurum, tek dileğim,
Hiç sönmeyecek yangınım, attığım her adımım,
Kimi zaman yakarışım,
Kimi zaman hıçkıra, hıçkıra ağlayışım,
Her şeyimsin sen...
Her şeyimsin sen...

Ahmet Ceylan

Sen Değil misin?

Koynumda bir tek hayalin sarılı.
Yalnızım!
Hafızamda yalnız gözlerin yazılı.
Mahzunum!
Kaldırım taşlarını tek tek sayar oldum.
Biçareyim!
Yalnızlığıma, mahzunluğuma, çaresizliğime çare sen değil misin?

Kuru bir ayaz bir de gölgem var sokağımızda,
Köşe başından dönüverecek olan sen değil misin?

Sökük ceplerimde bir türlü ısıtamadığım,
Avuçlarımı saracak sen değil misin?

Hayal kırıklıklarıyla tel, tel dökülen,
Saçımı okşayan el sen değil misin?

Her yeni gün, "işte o gün bu gün" diye, diye,
Kalbime fısıldayan ses sen değil misin?

Tepesinde bi telaş uçuşup duran serçeler için,
Gönül pervazına serptiğim ekmek kırıntısı sen değil misin?

Filizlenen kalbimin narin yapraklarına,
Can olmaya yağan su sen değil misin?

Acunu, gönlümü, göğsümü saran,
Ufukta yükselen gün sen değil misin?

Gece çöktüğünde yıldız, yıldız çehreni yayan,
Hale, hale dağılan ay sen değil misin?

Canhıraş vuruşup kazandığım savaşta
Göğsüme saplanan ok sen değil misin?

Kavuşma vakti çatıp Tanrı çağırdığında,
Bedenime saçılan toprak sen değil misin?

Haziran-2023

Ahmet Ceylan

Seni Yazacađım

Hayal misin düş mü ayırt etmeden,
Sana çıkan yollarda yılıp düşmeden,
Ardımda cihan yansa dönüp bakmadan,
Kendi kaderime seni yazacađım...

Ahmet Ceylan

Sevgiliye

Sevgiliye

İnsanlar anlamaz ki bizi! Kilit vurmuşlar vicdanlarına,
Bahane ediyorlar senle beni kendi günahlarına...

Gel de yaslanıver artık göğsüme, ay batmış, şafak atmış.
Önemli olan güneşin doğması değil! Sana uyandığım sabahmış...

Bir çocuk sevindirsem Tanrının yazdığı sevabımsın.
Kafamda dönüp duran girift bilmecelere cevabımsın.

Ağlamak da var bu hayatta, hep üzüntüden akmaz ki gözyaşı
Sen bana böyle bakarken nasıl hapsolsun gözlerimin yaşı...

Büyükler söyler hep "insanı aldığı dua korur",
Üzerimde debelenip duran hasretinden beni hangi dua korur?

Çisim, çisim yağan yağmurun kırkikindi koymuşlar adını.
Ruhuma yağmur gibi yağan gözlerinin koyamadım adını...

Ahmet Ceylan

Son Şiir

Yüreğime ekdim seni dedi gitti.
Kıyamam sana derdi en çok
Onda olan kalbimi kırdı gitti.
Tuttuğu ellerimi açıp can özümle ettiğim,
Semaya bıraktığım dualarım soldu gitti.
Nergis kokusunun dolduğu gönül penceremin
Pervazına konan güvercinler uçtu gitti...
Son şiirim mısra, mısra tükenirken
Artık içme dediği sigaramla baş başa koydu gitti.
Şiir tükendi, sigaram tükendi, ben tükendim,
Ö gitti...

Ahmet Ceylan

Şiir

Şiire şair,
Gözlerine şiir,
Gözlerin şiir,
Bence tek şiir senin o güzel ismin...

Ahmet Ceylan

Unutma, Arama, Anlama

Ya daha da güzeli olursa, ya beni unutursan,
Ya da fenası olur belki beni ararsan,
En kötüsü;
Ya sen de benim gibi sever beni anlarsan...
Unutma, arama, anlama sevgili...

Ahmet Ceylan

Yoksun

Gittiğim yerde sen varsın, kaldığım yerde sen.
Baktığım yerde sen varsın, daldığım yerde sen.
Yandığım yerde yoksun yâr...
Sen gel gün doğsun üzerime,
Sen gel de yere batsın ruhsuz saatler.
Sen gel değsin gözlerim gamzelerine,
Sen gel de kavuşsun artık özleyen özlediğine,
Çöl güneşiyle,
Kış ayazıyla,
Toprak baharıyla kavuşsun...

Hayalin; kor oldu çıplak ellerimle tuttum,
Hasretin; zehir oldu tek nefeste içtim.

Haykırışım boğazımda,
Yalvarışım bakışlarımda,
Ağlayışım titreyen dudaklarımda kaldı.
Şevdam; ürkek bir ceylanın gözlerinde,
Üşümüş bir serçenin gözyaşında,
Ömrü kısa dedikleri kelebeğin kanatlarında saklı.
Bu garip;
Aşkın, kapımı çaldığı an akıyla vedalaştı,
Aşkım, kapımdan girdiği an huzurla kucaklaştı...

Ahmet Ceylan

Yolum

Mutluluk, dağ başı kadar uzak
Gözyaşım kadar yakın.

Kalbim, bir yetim gibi dertli,
Yetinemeyecek kadar sevdalı.

Sevdam, başkaldırış kadar kutsal
Saçıma düşen beyazlar misali nahif.

Yurdum, O'nun nefes aldığı yer,
O'nun gülümsediğı her yer...

Huzurum, gözlerinden kana kana içtiğim suyum,
Yan yana, yana yana yürüdüğüm yolum...

Ahmet Ceylan